

Ch ư ng 4

Khuôn m t cô t át, b môi man mát m t lên, n c m t ch m vào khuôn m t anh, lành l nh, tr n tr n. Cái nóng ph ng ph ng trong lòng T Gia Th c ng tr nên d ch u h n nhi u, anh hài lòng th a m ấn, ng ấm m t ti ng khe kh .

Ầm thanh này quá i quen thu c, Phùng Nh t Nh t t nhiên ch ng mu n khóc n a, cô v n v o, mu n y anh ra.

Nh ng T Gia Th cao l n nh v y, l i d ấnh ch t l y thân th cô, n a ồm n a ghì, mu n y anh ra là i u không th .

Cô v a c a qu y là anh l i ch m n, d d n c n v ầnh tai cô, h i b ng gi ng i u kiêu ng o, “V y em có gì ó v i nh ng th ng ần ông khác không?”

“Anh b em ra tr c ấ”, Phùng Nh t Nh t c ng i nóng b ng, toàn thân m hôi, s p không th th n i n a r i.

“Em nói i r i tôi m i th em ra!”, T Gia Th bá o ồm càng ch t h n, “Có n m tay không? Có b ng i khác hôn không?”

Lúc anh h i câu cu i cùng, ng i ang gi ấy gi a trong lòng anh hi n nhiên ra m t lát. Gi ấy, T Gia Th ấ tr thành ng i có nh y b ến n nh ng nào ch ? Anh l p t c phát gi ấc ra, a tay ép m t cô quay v phía mình, ánh m t sáng r c, tra h i, “C m tay r i?”

Phùng Nh t Nh t ng ng lên, khó kh n l c u, “Không, không có!”

S c m t T Gia Th ch t thay i, “Em b ng i ta hôn r i?”

“H ...”

“Ai? B ai hôn r i h ?”

B con heo nào hôn r i h ?

B d ng g m g c a anh ch ng thay i chút nào, n i s h ấi v n vùi sâu trong lòng Phùng Nh t Nh t b ng tr i d y, u óc tr nên tr ng r ng, ch bi t thành th t khai báo, “Th m... Th m Hi ần...”

T Gia Th li n bi n thành T Ma V ng ch trong tích t c! C n th nh n nh cu ng phong lan ra bao trùm c xe. L a gi n h ng h c trong m t anh ang b c cháy khi n Phùng Nh t Nh t không dám nhìn th ng vào anh.

Ch t th y anh nghi n r ng nghi n l i h i, “Ai hôn ai tr c?”

Phùng Nh t Nh t m hôi l nh ch y rờng rờng, “Không ph i là em hôn tr c!”

T Ma V ng c n r ng, c i l nh, nói, “Anh ta c ng hôn em!”

Phùng Nh t Nh t c m th y không th c nh v y mà oan cho Th m Hiên c!

“Không ph i v y... c r i, l n u tiên mi n c ng c tính... mà c ng không tính!”

Cô nói n ng l n x n, ch ng âu vào âu. Ch trong ch p m t, T Gia Th ã b t c m u ch t, anh nheo m t l i, ch m rãi h i, “L n u tiên? T ng c ng m y l n?”

Phùng Nh t Nh t ho ng h t n suýt qu r p xu ng mà c u xin anh tha th , gi ng run c m c p, “Anh không th em chuy n ó ra uy hi p Th m Hiên m t l n n a c. Anh th ngh xem, n u anh nói ra, sau này m i ng i g p nhau s th y r t lúng túng. Th nh Th a Quang và T Th i ã k t hôn nhi u n m nh v y r i, lôi chuy n c ra th t không hay...”

T Gia Th n i c n th nh n , “M ki p! Em ng có lôi chuy n v v n ó vào ây! Nói! B h n ta hôn m y l n r i?”

“Hai... hai l n.”

Hai l n... c r i, ch có hai l n mà thôi.

Còn ch a n m c b t bu c ph i gi t ng i.

T Gia Th sa s m m t m ày, ánh m t đ đ n dán ch t vào Phùng Nh t Nh t.

Phùng Nh t Nh t lo s anh s trút gi n lên Th m Hiên, li n nói ra chuy n kia, “T Gia Th , cho dù th nào anh c ng ph i n m t G u Nh . Th m Hiên là cha nuôi c a con bé, anh mà nói ra, G u Nh s ngh th nào? Anh suy ngh m t chút n v n kh e m nh v tâm lý c a G u Nh i...”

“Câm mi ng!”, lúc này, ch c n nghe n cái tên Th m Hiên c phát ra t mi ng cô là T Gia Th li n c m th y vô cùng khó ch u, anh vùng v ng y cô ra, “Em i i! i mau!”

Phùng Nh t Nh t c t do li n ba chân b n c ng thoát kh i chi c xe ang khí th ngút tr i y. Cô ôm túi xách, áo qu n l n x n ng ngoài c a xe, l i

ch n ch khom l ng, nói v i ng i v n còn ang gi n d trong xe, “T t nh t là anh nên g i tài x t i, anh u ng r u không th lái xe, nguy hi m l m!”

“L i nh i ít thôi!”, T Gia Th tr ng m t.

Tr c Gi i phóng, T Gia Th v n còn là T Ma V ng b n th ng c p, Phùng Nh t Nh t không dám ý gì n anh n a, c ng ch ng bu n ngo nh u l i, ch y v t lên l u.

Lúc b c vào nhà, u tóc cô r i bù, khuôn m t còn hoen n c m t, nh ng m Phùng ang ki m tra óng gói cho con trai mang n tr ng nên c ng không ng ng u lên, ch nói, “Sao con l i i n tho i nhà? Th m Hiên g i i n tho i tìm con y!”

Phùng Nh t Nh t cúi u thay giày, khăn gi ng “ ” m t ti ng r i v i vĩa tr v phòng.

i n tho i c a cô t trên u gi ng, không ch có cu c g i nh c a Th m Hiên mà còn có m t tin nh n, c g i t hai m i phút tr c, “Em v n nhà ch a?”

S quan tâm c a Th m Hiên khi n Phùng Nh t Nh t, ng i v a “bán ng” anh th y ch t d .

Cô còn ang do d thì i n tho i l i chuông, là Th m Hiên.

Ng i ang ch t d nh n i n tho i, thái vô cùng m m m ng, “A lô! Ng i quá, em v a m i c c tin nh n.”

Vì u ng r u nên gi ng nói c a Th m Hiên tr m th p h n th ng ngày, nghe càng d u dàng, “Không sao... v a r i, em ng hi u l m, anh hi u T Gia Th , n u c u ta không vui cùng l m c ng ch tr ng ra b m t khó coi, s không làm gì em c , cho nên anh m i ng ý c u ta a em v , h n n a c ng không t i n làm m t th di n c a G u Nh .”

Phùng Nh t Nh t trong lòng l , nh ng l i không th nói r ng: T Gia Th bây gi ã không còn là chàng thanh niên thu n khi t m c “H i ch ng tu i teen” n thu n n a r i.

“Nh t Nh t”, Th m Hiên th y cô im l ng, t ng cô au lòng vì b T Gia Th gây khó d , gi ng nói càng d u dàng h n, “L n tr c em ã ng ý v i anh, không quá kh mê ho c, s suy ngh nghiêm túc, bây gi em ã hi u ra ch a?”

Phùng Nh t Nh t thành th t nói, “V n d là ã hi u... nh ng gi l i m h r i.”

V n t ng r ng, gi a cô và T Gia Th ch có quá kh , ch có h i c, d u th nào c ng không còn liên quan gì n nhau n a, m c dù lòng mang nu i ti c nh ng v n có th bình th n mà b c tí p. Nh ng bây gi , anh ã tr v , còn m nh m , d d i h n tr c kia.

Phùng Nh t Nh t t th y b n thân không th ch ng n i.

Th t ra, sau khi u ng r u, Th m Hiên không c tho i mái, nghe nh ng l i này c a cô, u anh càng thêm au nh c may mà qua i n tho i không th nhìn th y. Ngón tay anh kh day hàng lông mày, nhàn nh t phân tích, “Em hãy t nh táo chút i, v n t n t i trong quá kh c a hai ng i hi n gi v n t n t i, th m chí là còn nghiêm tr ng h n. Phùng Nh t Nh t, em ng ng c ngh ch n a.”

“Anh l i nh c nh em r i.”

Gi ng i u c a cô tr nên có chút không vui, Th m Hiên l i b t c i, “Ha... xin l i, xin l i, anh l i quên r i!”

xoa d u b u không khí, anh buông l i trêu ch c, “N m nay ch c h n là n m nh cao c a cu c i em. ‘Hàng’ h ng nh t nh anh và T Gia Th , v a n là n c hai, có ph i em c m th y gánh n ng này r t ng t ngào không?”

Phùng Nh t Nh t l i ch ng có tâm tr ng cùng anh trêu ùa, nghiêm túc nói, “Th t ra em bi t, i u mà em hoài ni m có l ch là tu i thanh xuân c a em, còn ng i mà anh y nh mãi không quên l i là Phùng Nh t Nh t ã t ng t ch i anh y trong quá kh .”

Ý t i ngôn ngo i trong l i nói cc a Th m Hiên c cô nói ra m t cách rõ ràng, anh b t c đ nói, “Cho dù nh v y, em v n mu n th , úng không?”

“ úng!”, Phùng Nh t Nh t c t gi ng kh khàng mà rành r t.

“Em ang khéo léo t ch i anh, úng không?”, Th m Hiên c m th y au n. ã r t lâu, r t lâu r i anh ch a t ng tr i qua c m giác b t c đ n cay ng nh th này. Anh luôn c m th y cô r t ngoan ngoãn, bi t nghe l i, nh ng sao trong v n v i T Gia Th l i b ng b nh nh v y?

Phùng Nh t Nh t kh nói, “Em không th anh l d , chúng ta v n nên làm b n bè thì t th n.”

Th m Hiên th dài, “Anh ph c em r i, không em s t u m trán v i T Gia Th kia m t l n, em s không ch u t b .”

Phùng Nh t Nh t còn ch a nói gì, anh ã nói tí p, “ c r i, em không c n ph i lo l ng cho anh. Anh có ch ng m c. Em mu n làm gì thì làm, nhân lúc còn

m y n m cu i cùng c a tu i tr thì c g ng, i qua ba m i là không ai ngó ngang n em n a âu.”

Rõ ràng cô ã h quy t tâm b ng b t c giá nào c ng ph i nói cho rành m ch, t i sao l i b anh quay vòng nh v y?

Phùng Nh t Nh t có chút bu n b c, nói, “Anh c ng ã ba m i l m r i y, ng làm b làm t ch n a.”

Th m Hiên im l ng, l n này gi ng i u c a anh bình th n mà nghiêm túc, “Anh nói r i, anh có ch ng m c. Hu ng h nhân ph m c a em t t h n T Gia Th , cho nên ch c ch n anh s không b t n th ng nhi u nh em.”

Phùng Nh t Nh t v a ng t cu c g i c a Th m Hiên thì i n tho i l i chuông.

Gi ng nói c a T Gia Th vô cùng m t kiên nh n, “Có ph i l i nói chuy n v i Th m Hiên không? Sao lâu nh v y!”

Phùng Nh t Nh t v n nh ng t i n tho i v i Th m Hiên r i g i i n cho anh, v i vàng h i, “Anh v n nhà ch a? Không lái xe sau khi u ng r u ch ?”

Bên kia ng ng m t chút, gi ng nói có v t t h n nhi u, “V n tôi h i em v a r i, em còn ch a tr l i tôi.”

Có ph i em v n luôn i tôi tr v hay không?

H n ba n m nay, có ph i em không h ý n ai khác, m t lòng m t d ch mong tôi quay v hay không?

V a r i cô khóc s t m t, anh không kìm lòng c, nên không t i p t c truy h i, sau ó l i xo n xuýt vì chuy n cô b con heo nào ó hôn, còn b hôn nh ng hai l n, trong c n t c gi n anh ã u i cô i, nên ch a k p h i.

Phùng Nh t Nh t không tr l i, nh t th i c hai u yên l ng, bên tai là nh p th c a i ph ng, h i th nông sâu, tim p chung m t nh p.

Ngay c khi yên l ng không nói gì c ng c m th y r t tuy t r t th a m n.

Ti ng v ng l i t phía bên T Gia Th có v là âm thanh ang thao tác d ng c gì ó. Sau ti ng vù vù khe kh là ti ng s t so t nh th anh ang tr mình. Âm thanh nh v n v t vang lên bên tai Phùng Nh t Nh t, t a nh anh ang g n trong gang t c, lòng cô th y th a m n mà m áp.

Nh ng l i Th m Hiên khuyên u r t có lý, nh ng vô d ng, cô nghe không vào, cô ã iên r i!

Mu n h i anh có dám hay không, gi ng nh em, iên cu ng vì tình yêu?

D ng nh anh ang b t mãi v i u gì ó, th p gi ng l m b m m t câu ch i th . Phùng Nh t Nh t b t c i thành ti ng l i b anh m ng, “C i cái quái gì? th n kinh! Không nói chuy n tôi ng t máy ây!”

Cánh c a s bên bàn sách v n m , ng n èn ng phía không xa trên ph phát ra th ánh sáng dịu d u, chỉ u lên cây ngô ng, trên nhánh cây ã th p thoáng nh ng ch i non ang n y m m. Mùa xuân ã n th t r i! Phùng Nh t Nh t thu chân ng i trong gió nh c a êm xuân, áp trán vào u g i, d u dàng nói, “Ng ngon nhé!”

Ngày hôm sau, Phùng Nh t Nh t d y s m i làm, cha Phùng m Phùng còn d y s m h n, v n b n r n m y vì c v n v t chu n b cho con trai n tr ng. B a sáng, hai ng i h nhét ít c m canh th a t i qua vào b ng, th y Phùng Nh t Nh t ng i xu ng bàn n, m Phùng m i s ng s t vì s c nh ra ch a làm b a sáng cho cô con gái.

“Ôi ch t, không k p r i! D c ng i con mua cái bánh bao n t m nhé!”, m Phùng nói.

Phùng Nh t Nh t không ch u, “ n bên ng r t m t v sinh, d u n c c ng không t t cho s c kh e m .”

M Phùng chê cô phi n ph c, “V y con n t m ít bánh quy ch ng ói v y, b a tr a n s m m t chút!”

Phùng Nh t Nh t b t c d nói, “M , con ã nói v i m bao nhiêu l n r i, ba b a ph i n úng gi gi c, n u n chín gi mà v n ch a n sáng, ru t s t ng h p thu l i ch t c n bã trong c th ...”

M Phùng a tay uy hi p cô im mi ng, n u không s ánh cô! Phùng Nh t Nh t ngoan ngoãn ng m mi ng l i. M Phùng l i tr ng m t v i cô, sau ó v a cảm rằm v a v i vàng làm cho cô cái bánh tr ng. Bà b vào m t thìa th t thái s i, cu n v i vài lát su hào, b c vào túi b o qu n th c ph m r i nhét vào tay cô, gi c cô mau i, ng ây thêm lo n.

Phùng Nh t Nh t c ng không k p n, ành b vào túi xách r i i xu ng l u.

T trên c u thang b c xu ng, cô theo b n n ng nhìn v n i mà t i qua T Gia Th ã xe khi a cô v , b ng ch c kinh ng c, xe c a anh v n d ng ó!

Phùng Nh t Nh t v i ch y t i, c a xe dán màu t i nên không nhìn th y c bên trong. Cô vòng qua u xe nhìn xuyên qua kính ch n gió: Gh lái ã c h b ng xu ng, m t ng i ang n m trên ó, không nhìn rõ m t, nh ng hai hàng cúc vàng trên chi c áo khoác màu en ang phát sáng l p lánh.

ã r t lâu r i Phùng Nh t Nh t không có c m giác ng t ngào ong y trong lòng nh th này, cô kích ng ch y n v vào c a xe, “T Gia Th , T Gia Th !”

Trong xe truy n n ti ng l m b m m h c a T Gia Th , m t lát sau, c a kính h xu ng, g ng m t anh tu n c a T i thi u gia m y v ngái ng cáu k nh, “Sao v y? n ch t i c!”

“Sao anh l i ng ây? T i qua anh không v ?”

T Gia Th nhìn cô, n ng n nói, “Ch ng ph i em c l i nh i r ng u ng r u không c lái xe sao?”

Phùng Nh t Nh t th t mu n a tay ra nhéo m t anh r i nhào n n! Nh ng cô không dám, ch có th t tay lên u g i, nhìn anh b ng ánh m t ch t ch a ni m vui.

Ng trên chi c siêu xe hàng tri u t c ng không th tho i mái c nh ng trên gi ng, h n n a, có v nh T Gia Th ã b nhi m l nh, sau khi ng i d y, anh c m th y nh b ng t m i, ch c ch c l i hít sâu m t h i, xác nh n là b ng t th t anh l p t c không vui.

T i thi u gia không vui, hai tay n m l y vô l ng, v m t hung d , h t nh có th nh nó lên, qu ng qua qu ng l i b t c lúc nào v y.

Phùng Nh t Nh t thì ng c l i, t khi lên xe cô ã vô cùng ph n kh i, m c dù không dám nh ch mi ng c i m t cách l li u nh ng ôi m t cô c sáng long lanh, gi ng i u nh nhàng nh nai con ch y qua v y, “ n ngã r phía tr c m t thì r ph i!”

R cái kh y! Tôi không r ! T Gia Th h m h c, th m m ng trong lòng, tôi mu n lái v nhà!

“R gì mà r ? Tôi có nói s a em i làm sao?”

Phùng Nh t Nh t bi t rõ tính n t khó ch u khi v a th c gi c c a anh, hu ng h ng m t êm trong xe ch c ch n không c ngon gi c, “V y n tr m xe buýt phía tr c thì anh cho tôi xu ng nhé!”

Anh mau v nhà ng bù i!

Nh ng cô v a d t l i, s c m t c a T Gia Th càng khó coi h n. Phùng Nh t Nh t ang th p th m, anh b ng phanh g p l i, vô cùng khoa tr ng d ng tr c èn .

May mà Phùng Nh t Nh t ã th t dây an toàn, n u không ã bay ra ngoài r i!

Ng i t tr c n nay luôn lái xe v ng vàng nh Phùng Nh t Nh t không nén c mà tr n m t nhìn v tài x l mãng.

T Gia Th l i r t c ý, nh ng mày khiêu khích, li c m t quan sát ph n ng c a cô.

Phùng Nh t Nh t bi t anh c ý, cô còn ch a n sáng, v n ã ho ng h t, l i b anh trêu t c ki u này có chút b c t c, nh gi ng nói, “Sao anh v n u tr th h ?”

T Gia Th cau mày, th phanh xe ra tr t lên tr c m t o n r i l i phanh g p l i.

Phùng Nh t Nh t t c gi n, l p t c mu n m c a xu ng xe, nh ng T Gia Th nhanh tay l m t ã khóa t t c c a xe l i.

Lúc này, v cấu k nh sau khi th c gi c c a T i thi u gia ã tiêu tan, h n n a, anh còn tr nên r t t i t nh, nhìn v m t y gi n d r i hít m t h i th t sâu c a Phùng Nh t Nh t, l i càng d ng d ng t c.

May mà ch c n i qua vòng xuy n này là n công ty c a Phùng Nh t Nh t. Xe v a d ng l i, cô ch ng nói ch ng r ng, c th tháo dây an toàn. Còn T Gia Th , hai tay t trên vô l ng, huyết sáo nh nhàng, m t nhìn v phía tr c, không óái hoài n cô, c ng ch ng bu n m khóa.

Phùng Nh t Nh t nh n nh n, hít sâu, th u, “T Gia Th hành ng này c a anh vô cùng u tr , ch ng àn ông chút nào!”

So v i tr c kia, ch có h n ch không kém! óan ch ng th i gian tr c s m vai chín ch n anh ã ph i tìm nén lâu r i, sáng nay li n b c phát ra h t, áng ghét n m c khi n ng i khác mu n t n cho anh m t tr n ra trò!

S c m ng, vui m ng xen l n kinh ng c khi phát hi n anh ch c ô m t êm... ã tan thành mây khói.

Nh ng m i nói anh có m t câu, anh ã l p t c x u m t xu ng, b d ng nh qu òi n , “Tôi là t ng giám c l nh lũng hà kh c, em ng có ch c tôi, n u không tôi s gi t ch t em trong tích t c.”

Phùng Nh t Nh t s p mu n gi làm, tâm t r i b i, c kìm nén c m xúc c a mình, nh nhàng nói, “Anh t o i xu ng xe tr c i, lúc nào ó chúng ta tìm th i gian nói chuy n, bây gi c th này... r t khó ch u.”

Không rõ ràng, lúc thì khi n ng i ta bay vút lên t n mây xanh, lúc l i y ng i ta r i xu ng v c th m, lòng ng n ngang tr m m i.

Th t ra, T Gia Th ã kìm nén r t lâu r i. Anh ch ng th y tho i mái tr c m t ai nh tr c m t cô, v a tho i mái là anh li n tr nên b p ch p, b i vì, b n ch t c a anh chính là m t tên kh n.

Bu i sáng hôm nay th t tuy t v i, lòng anh lằng lằng, t a h nh c quay tr v kho ng th i gian t i p nh t trong i ng i y. Th y cô gi n, th t lòng anh c ng ho ng, nh ng ngoài m t v n không l ra bi u c m gì. Nghe cô nói v y, anh l o ra m t t m danh thi p trong ng n kéo r i ném cho cô, ng o m n nói, “L ch trình c a t o i kín h t r i, em mu n tìm t o i nói chuy n? V y thì tìm tr lý c a t o i h n th i gian tr c i!”

Phùng Nh t Nh t nh n t m danh thi p, gi ng i u ôn hòa, “ c, t o i bi t r i! Anh m c a xe ra i!”

Trong lòng T Gia Th b ng gi t thót, li c cô m t cái bèn c n r ng m khóa.

Sau ó, anh v i vàng nghiêng ng i th t dây an toàn cho cô. Cô ch ng hi u u cua tai nheo ra sao, m t l n n a l i c i b dây an toàn, anh ã nh y xu ng xe tr c, ôi chân dài s i b c vòng qua u xe, i n bên gh cô ng i, m c a cho cô.

Anh h i khom l ng, a tay che nh u cho cô, Phùng Nh t Nh t t trong lòng anh xu ng xe... Nh ng hành ng y x y ra ch a y m t phút, ã l i khi n Phùng Nh t Nh t c m ng không thôi.

Cô nhìn anh v i v b t c d .

T Gia Th ch p ch p m t, c ng không nói gì, i theo cô vài b c, b ng ôi m t anh b ng sáng. Phút tr c, bi u c m trên m t anh còn nh chú chó s n l c ng, lúc này ã bay bi n h t, v a thân thi t l i không m t i phong thái, cao gi ng chào h i ng i ang i t i, “T ng giám c Tr n? Lâu r i không g p?”

T ng giám c Tr n là s p c a Phùng Nh t Nh t, v a n n i ã nhìn th y chi c xe có hình dáng và bi n s chói m t d i l u. Lo i xe này r t hi m g p trong thành ph , bi n s xe l i càng ch có vài ng i. Anh ta còn ang ch n ch xem th nào thì nhìn th y m t ng i àn ông thân hình cao l n t trong xe i ra, ch y n bên gh ph m c a cho ng i ng i trong xe.

T ng giám c Tr n ã g p T Gia Th vài l n, th y ng i kia có v gi ng, nh ng nhìn v ni m n , ân c n c a anh lúc này... có v không gi ng cho l m!

Ch ng ph i x a nay m i ng i u n i tính khí v i thi u gia nhà h T này v a c c c n v a iên cu ng hay sao?

Nh ng hi n gi , t n m t ch ng ki n rõ ràng ràng th kia! G ng m t anh tu n chói m t... úng là T Gia Th không sai mà!

T ng giám c Tr n th m nh trong lòng, g ng m t ã tràn ng p ý c i, “T ng giám c T ? Qu úng là anh r i! M i sáng s m ngày ra, ng n gió nào a anh t i ây v y?”

T Gia Th vô cùng l b t tay v i anh ta, li c nhìn ng i bên c nh, “Ch ng m y khi t lái xe, tôi a cô y i làm.”

Gi ng i u anh bình th ng, nh ng vào lúc này, gi ng i u bình th ng y ng c l i l i phát huy s c m nh vô cùng l n lao! Ch m t câu nói bình th ng, quan h c a hai ng i ã c chiêu cáo thiên h . T ng giám c Tr n dùng ánh m t “Tôi v n bi t ây là viên á quý màu xanh n c bi n, nh ng không ng còn là trái tim c a i d ng⁽¹⁾” nhìn c p d i thân yêu c a mình.

“Ha ha... ch ng trách th ng ngày T tr ng Phùng l i làm vi c nghiêm túc n v y, tr c gi ch a h n mu n hay v s m thì ra là có T ng giám c T ch b o, làm t m g ng sáng m u m c.”

Phùng Nh t Nh t ngh n h ng, ch a k p m l i ã nghe T Gia Th c t gi ng d u dàng bên tai, “ úng v y, tôi còn trông c y vào cô y nuôi gia ình n a c mà.”

T ng giám c Tr n c i ha h , nói, “ úng r i! Hôm ó, tr lý c a T ng giám c T ích thân a chi phi u n làm tôi ng i quá!”

“Sao anh l i nói v y c ch !”, n c i c a T Gia Th có ph ng ng g o, “Th ng ngày tôi trêu ch c cô y quen r i, nh t th i quá áng làm ch m tr công vi c c a cô y, th t úng là khi n T ng giám c Tr n chê c i r i! V a r i, cô y còn vì vi c này mà xích mích v i tôi y!”

Nói xong, anh xoa u Phùng Nh t Nh t nh vu t ve m t chú chó s n không ch u n th t h p.

“Tam quan⁽²⁾” c a Phùng Nh t Nh t s p b thay m i r i!

Cô không quen bi t cái ng i nói n ng úng m c, bi t ti n bi t lùi, nho nhã l bên c nh này!

Lúc này anh là ai? T Gia Th ỳ v a r i còn ch nh ch e, uôi v nh lên tr i
âu r i? L ẽ nào là o giác c a cô hay sao?

Phùng Nh t Nh t ngâ ng ỉ vì kinh ng c, nhìn T Gia Th ỳ ch m ch m.
Nh ng đ ỉ góc nhìn c a T ng giám ỉ c Tr n thì ánh m t c a Phùng Nh t
Nh t lúc này l i mang ý ngh a: T tr ờng Phùng ờng “r t b t m ẫn”, dùng ánh
m t c nh cáo, “tr ng m t” v i T ỉ thi u gia.

Ti ng c ỉ “ha ha” c a T ng giám ỉ c Tr n ỉ c phát ra t t n ảy lòng,
“T tr ờng Phùng, chút chuy n c n con này ờng gây khó đ cho T ng giám
ỉ c T n a. N m t tôi nhé? Ha ha ha...”

B u không khí g i a hai v T ng giám ỉ c lúc này r t vui v ỉ, m áp, bi u c m
nh b sét ánh c a Phùng Nh t Nh t c ng khi n T Gia Th ỳ c m th y vui tai
vui m t. Nói l i t m bi t v i T ng giám ỉ c Tr n xong, anh li n cúi ng ỉ, áp
má vào cô, dáng v d u dàng, chu áo, kh c t ti ng h i tr c m t s p c a cô,
“V y, anh v tr c nhé!”

Phùng Nh t Nh t không bi t nên nói gì cho ph i, nhàn nh t h i, “Anh... ẽ
a chi phi u t i r i?”

V y mà cô còn lao x ng x c ỉ n b nh vì n, m ng cho anh m t tr n, thì ra
anh ẽ cho ng ỉ a t i... Trong lòng Phùng Nh t Nh t có chút áy náy.

Bu ỉ sáng mùa xuân th t tuy t v ỉ! M t tr i tràn tr ỉ s c s ng, ánh n ng h t
nh con nai vàng ch y lon ton, r i kh p m t t. Phùng Nh t Nh t ng úng
n i giao nhau g i a ánh m t tr i và bóng râm c a tòa nhà, mái tóc ẽn m t nh
lông qu ỉ, ánh m t tr i chi u sáng khuôn m t cô rõ nét.

T Gia Th ỳ không nghe rõ cô nói gì, ch th y ôi môi m p máy... Th t áng
yêu!

T ng giám ỉ c Tr n th c th i lên l u tr c, còn ng ỉ i qua i l i xung
quanh dù sao c ng ch ng quen bi t, T Gia Th ỳ khom ng ỉ kh khàng t lên
môi cô m t n h ờn.

Ngh ỉ n vi c c ẽm còn ch a r a m t ánh r ng ẽ h ờn cô, T Gia Th ỳ v i
vàng s i b ỉ c quay v xe.

Anh v a nh y lên xe, c a xe bên gh ph ẽ có ti ng gõ “c c c c c c”, bèn
h c a kính xu ng, h i ng ỉ v a r i còn than v ẫn là s p mu n làm, “L i
chuy n gì n a v y?”

Phùng Nh t Nh t a cho anh món ỉ cong v o, x u xí ỉ c b c trong túi
b o qu n th c ph m, c m trong tay v n còn nóng.

“Cho anh y! B a sáng!”, cô vui v nói.

T Gia Th nh n l y t tay cô, ánh m t ng v c, h i, “Em n ch a?”

Phùng Nh t Nh t c i ng t ngào, “Ch a...”

Nh ng ã no r i.

Song, cô còn ch a nói ti ng “nh ng”, T Gia Th v a nghe là b a sáng c a cô, v i vàng thu tay l i, gi u món bánh tr ng vào trong lòng, nh th s cô s h i h n mà c p l i.

Th y b d ng cu ng quýt c a anh, Phùng Nh t Nh t l p t c h i h n... nh ng T i thi u gia l i huyết sáo, h n h lái xe r i kh i, khối uôi xe ph vào m t cô.

o n ng này thông thoáng quá!

Lúc anh lái xe vào gara, m t pha quay uôi p m t, xe chính xác vào v trí. T Gia Th c i “ha h ”, ng i yên t i ch , l y b a sáng c ôm vào lòng su t d c ng ra.

Th gì v y? Mi ng bánh mì m ng dính, có m i mi ng tr ng, vài s i th t thái ch , nhìn là bi t ch ng ph i gì t i ngon, h n n a l i còn cho c hành... Aaa, bu n nôn ch t i c!

T i thi u gia v m t ch e bai nh ng v n n ngon lành.

Hôm nay, T Gia Vân c ng th y yêu i d t dào, t mình lái xe, v a vào gara li n nhìn th y em trai thân yêu ang ng i ó n sáng.

Cô không dám tin vào m t mình, i g n n n i m i tò mò h i, “Gia Th , em ang làm gì v y?”

T Gia Th suýt chút n a thì ngh n!

Anh ung dung nu t mi ng bánh l n trong mi ng xu ng, c m giác au t cu ng h ng xu ng n ng c.

C u em trai này do m t tay cô nuôi l n, lúc nh n u ng r t kén ch n, sau khi tr ng thành cang “T b t y m tinh, khoái b t y m t⁽³⁾” h n n a, khi dùng b a ph i i kèm b n, không gian và tâm tình t t nh t. B d ng ng i trong xe v a n l i v a c i th này, ây là l n u tiên trong i cô nhìn th y.

T Gia Vân mi n c ng thu l i m ch suy ngh , nói, “Sao êm qua em không v nhà ng ?”

T Gia Th ã thu d n xong, rút gi y n, dáng v vô cùng nho nhã lau mi ng, nói, “ , t i qua anh Th a Quang b o em n nhà anh y dùng c m.”

Câu tr l i này t ng i có k x o, qu nhiên, T Gia Vân ã l p t c d i chuy n s chú ý, h ng thú h i, “ ! V y em và anh ta nói chuy n th nào r i?”

“C ng t m”, th n s c T Gia Th nhàn nh t, không nhìn ra chút manh m i nào, “Tóm l i, em s c g ng tranh th .”

Anh s không nói v i ch gái mình r ng: Anh Th a Quang r t s n lòng h p tác.

Gi ng nh vi c anh bày ra phong thái cao quý tr c m t Th nh Th a Quang v y.

T Gia Vân không th i tìm Th nh Th a Quang ch ng th c, ánh m t quét qua món tr ng cu n v ng v mà c u em trai ang gi trong tay. Th kia, không th t nhà Th nh Th a Quang mang ra c.

Cô r t mu n h i, nh ng l i t i mi ng l i nu t xu ng.

Dù sao bây gi T Gia Th ã là ng i ng u c a F.D, mang ngu n u t vài ch c t v n c, ã không còn là c u em trai m c cho cô mu n d y d th nào c ng c n m x a n a. Có nh ng chuy n, có l cô ã không c phép nói xen vào, ch ng nói t i can thi p.

“Em v t v r i!”, cu i cùng T Gia Vân kh nói.

T Gia Th n n c i.

Th t ra, i v i hai gia t c l n có c nghi p tr m n m, c n c kiên c nh Th nh gia m nh t này, dù T Gia Th có mang bao nhiêu ti n tr v c ng không th sánh k p v i b th c a gia ình. Nh ng Th nh Th a Quang và T Gia Vân u hi u: F.D ch là cái v b c bên ngoài, là món ch i con nít. Ch d a th c s c a T Gia Th khi n ng i ta ph i nhìn anh v i c p m t khác chính là i t ng u t ng h F.D ng phía sau. M t kho n tí n l n nh v y, anh nói mang v n c u t , ng i ta li n cho anh mang v , m i quan h này m i là th khi n ng i ta xô i tìm hi u.

T Gia Th , ng i c ng i ta “ch y theo nh v t” nay ã khác x a. Anh c a hi n t i không th bu n ng là ch y i ng bù. Hôm qua ch y n Th nh gia dùng c m, l i d i l u nhà ng i ta c m t êm, bao nhiêu vi c t n ng hôm nay ph i làm bù. Anh ch có th v nhà t m r a, thay qu n áo r i ra ngoài ngay.

Phòng làm vi c c a F.D n m khu v c t nh t trong trung tâm thành ph . Sau khi thuê m t t ng v n phòng, toàn b u ã c s a sang l i b i

luôn có ngh s n i ti ng ra vào. T Gia Th v a t trong thang máy i ra ã có b n b o v x p thành hai hàng ng ó. Tr lý c a T Gia Th lúc này c ng có m t, ang dài c ngóng ch ông ch thân yêu nhà mình.

S c m t c a ông ch thân yêu nhà anh ta có chút m t m i, h n là t i qua không ng ngon, nh ng trên khuôn m t anh tu n y, nét xuân tình ph i ph i, h lòng h d l i ch t y khỏe m t chân mày. Ngài tr lý m t không i s c, th m ngh : Ch ng l êm qua s p ã t b ki p x nam r i?

“T ng giám c T !”, tr lý nghiêm túc báo cáo, “Bên Di p M c ã tr l i r i . H p ng c a Mars có th l p t c ký cho chúng ta, nh ng bên Tr n Nguyên ph i hoãn l i b i vì Cylin, bà xã c a anh ta sinh con. N a n m này, Tr n Nguyên không nh n b t c ho t ng nào.”

T Gia Th không d ng b c mà ti n th ng vào v n phòng, li c h p ng trong tay tr lý m t cái, nói, “Di p M c l i ng ý d dàng nh v y? Không ph i ch ? i u ki n i kèm mà cô ta a ra là gì?”

“T ng giám c T anh minh!”, bi u c m tâng b c c a tr lý, ng i t i m m i cho đi n xu t vô cùng chân th c, “Bên Di p M c mu n mang theo hai ng i.”

Cái c g i là “mang theo hai ng i” t c là, ví d vai nam chính trong n c nh Mars, ông b u c a c u ta ký h p ng v i bên T Gia Th , còn ph i ính kèm vài b n h p ng ng i m i, hình th c mua m t t ng N.

Nh ng nh ng ng i m i này u có ng i h u thu n, ti p nh n h c ng không có gì b t l i. T Gia Th tho i mái ng i xu ng bàn làm vi c, ngo c tay nh n m t x p nh, thu n tay g t ra, quét m t r i rút ra m t t m.

Cô gái trên b c nh ch kho ng m i tám m i chín tu i, ôi m t h nh thu n khi t trong sáng, khi c i, hàng lông mày cong cong, vô cùng t nhiên áng yêu. Tr lý bày t lòng khâm ph c chân thành, “T ng giám c T , anh qu là có con m t tinh t ng! Cô ta tên là L ng D Thanh, cháu gái c a L ng Phi Phàm, t ng giám c c a L ng Th .”

Nh ng ng i khác u là “em gái nuôi” ho c “con gái nuôi” c a ai ai ai, ch có cô L ng D Thanh này là công chúa th c s . a v c a L ng gia trong thành ph C c ng t ng t nh Th nh gia thành ph G. L ng Phi Phàm là nhân v t l n trong hai gi i h c b ch, có quan h thân thi t v i m y gia t c l n trong thành ph C. Cháu gái c a anh ta có th n ch h , qu th c là không th t t p h n.

Nh ng có v nh ông ch thân yêu l i không ngh nh v y. Ông ch d a vào gh t a r ng rãi tho i mái, c p chân dài kiêu ng o gác lên bàn, gi u c t m t

ti ng, “Tôi ang nhìn khuôn m t c a cô ta, x u th này, n lúc ó không khi n cô ta n i ti ng c, liên quan quái gì n tôi!”

Tr lý theo anh ã ba n m, m c dù luôn khó oán chu n tâm t c a v s p này, nh ng l n này anh ta bi t l i này c a ông ch là l i nói trái ng c v i lòng mình. Cô L ng D Thanh ó, gi ng Phùng Nh t Nh t n sáu ph n, c bi t là ôi m t, vô cùng gi ng.

B t k trong lòng ngh th nào i ch ng n a thì tr lý i m m i cho đi n xu t này v n gi nguyên bi u c m “T ng giám c T anh minh, tôi thán ph c!” trên m t r i lui ra ngoài.

Nh ng v a i n c a, anh ta l i nghe th y gi ng i u ph c t p c a ông ch nhà mình, “ úng r i, i t ch giúp tôi... bao c phòng luôn, lát n a tôi a nh ch p cho c u, c u d a theo ó mà b trí, i m tâm ng t nh t nh ph i là Tiramisu.”

Th ng ngày Phùng Nh t Nh t có thói quen i s m v mu n b t ch p gió m a, nh ng sáng hôm nay cô l i n mu n n a ti ng, các thành viên trong nhóm u vô cùng ng c nhiên? C bu i sáng, ám ng i này c ngoái u v phía cô, còn ánh cu c xem cô n mu n vì chuy n gì. Phùng Nh t Nh t v a b c mình v a bu n c i.

Cô v a ng i xu ng xem hai t p tài li u thì T ng giám c Tr ng i i n t i, b o cô n v n phòng.

V a b c vào phòng, T ng giám c Tr n ã n n c i, Phùng Nh t Nh t b t c d nói, “Ông ch tìm tôi có vì c gì v y ?”

T ng giám c Tr n ch chi c sô pha ý b o cô ng i xu ng, b ng tách trà lên nh p m t ng m r i c i híp m t, nói, “Lúc u là T ng giám c Th nh gi i thi u cô n ch tôi, tôi t ng cô là ng i bên Th nh gia. Nghe nói Th nh gia và T gia có mâu thu n, sao cô l i bên c nh T ng giám c T v y?”

Ông ch , hống chuy n c a ông l n n m c i th ng vào v n m t cách quang minh chính i th này sao? Có thích h p không ? Phùng Nh t Nh t l m b m trong lòng nh ng v n ph i gi i thích.

“Chúng tôi quen bi t nhau t r t lâu r i, lúc ó Th nh gia và T gia v n r t hòa h p.”

Lúc ó, v ch a c i c a Th nh Th a Quang còn là T Gia Vân, T Th i là con riêng, T Gia Th m i ngày u i m t ki u tóc khác nhau, còn chuy n tr ng i nh t trong cu c i cô khi ó là ki m tra s c kh e m i quý m t l n.

T ng giám c Tr n b ng t nh, càng c i m , “Ha ha ha... tôi g i cô n ây là mu n nói v i cô, chuy n chi phi u cô ng gi n d i v i T ng giám c T n a. Chuy n có gì to tát âu ch ? Tôi nghe bên ngoài u nói T ng giám c T tính khí nóng n y, c u m th gia mà. Sáng nay c u y l i ch u d dành cô nh v y, qu th t là t t l m r i, cô ph i tr n tr ng c u y y.”

Sau khi b “lên l p” m t h i, Phùng Nh t Nh t cúi u i ra kh i phòng làm vi c c a s p. V a v v trí, cô ã xoa cái b ng ói òm p c a mình, u o i ngh , “Tôi v n ch a tr n tr ng anh y hay sao? Tôi ã vì anh y mà h p thu l i c n b r i y!”

Nh ng cô r t mu n nói chuy n v i anh... Bây gi b n h th này... là sao?

Phùng Nh t Nh t l t gi t m danh thi p anh a cho h i sáng, bèn g i i n cho tr lý c a anh h n th i gian.

Không bao lâu sau, ti ng chuông i n tho i ã réo r t, Phùng Nh t Nh t mi ng ang nhai bánh quy Soda, nh n i n tho i r i m “A lô” m t ti ng.

T Gia Th v n h n không th l o i cô t trong i n tho i ra r i ánh cho m t tr n, nghe th y gi ng nói kh khàng này, c n gi n d c a anh t ng t gi m i m t n a mà ch ng hi u vì sao.

“Em g i i n cho c u ta làm gì h ?”, tr lý c a anh là àn ông, cô l i i g i i n tho i cho m t ng i àn ông không quen bi t, “ u óc c a em có v n à?”

Phùng Nh t Nh t nu t h t bánh trong mi ng, gi i thích, “Sáng nay anh b o em g i cho s i n tho i này h n anh còn gì!”

u óc anh m i có v n y!

T Gia Th l p t c n i óa, “Tôi b o em làm nhi u vi c l m, sao em u không nghe l i tôi? Tr c kia tôi b o em hãy l i bên tôi, em ã làm th nào v i tôi h ?”

Lúc này, Phùng Nh t Nh t không nói n i nên l i, ch nu t n c mi ng.

“ ng c” m t ti ng, T Gia Th b t u th y ng a ngáy, nheo m t, nghi n r ng.

M t lát sau, thái c a anh ã t t h n, có i u gi ng i u v n còn h m h c, “Nói i, tìm tôi có vi c gì?”

“Cái ó n u anh có th i gian, hai chúng ta nói chuy n c không?”

“ , g p gáp n v y sao?”, l i tr nên vui v r i.

Phùng Nh t Nh t th m th dài, bình t nh nói, “C th này mãi c ng không có ngh a lý gì!”

u bên kia, T Gia Th tr m l ng m t h i r i nói, “T i tôi n ón em, tan làm ng ch y i âu.”

H n xong, cô ang nh cúp máy thì anh b ng s c nh ra, h i, “Phùng Nh t Nh t, v a r i em ang n n ch gì?”

“Anh à!”

“L a tôi n bánh tr ng quái qu gì ó, còn nói là b a sáng c a em.”

Anh l m b m m t câu r i ng t i n tho i.

Phùng Nh t Nh t nhìn bánh quy Soda khô kh c trên bàn, m t m i méo mó. Cô gái n a tài li u cho cô v a t t nghi p i h c, búi tóc uôi ng a ho t bát tr trung l c qua l c l i c i híp m t buồn chuy n, “T tr ng i nhân, v a r i ch nói chuy n v i b n trai ch gì?”

Phùng Nh t Nh t l c u, l i không cam tâm nói ti p, “Không ph i, là m t ng i vô cùng k c c!”

“Ch có tr c m t ng i ph n mình vô cùng thích, àn ông m i k c c y !”

Cô gái tr gi ng nói thanh thoát, Phùng Nh t Nh t nghe r t vui tai, tâm tình c ng t th n nhi u, “Th t v y sao?”

“Th t mà! Tr c m t ng i khác anh ta c n gi th di n, ch có tr c m t ch m i có th m r ng t m lòng mình thôi”, cô gái áng yêu tr ng ôi m t to non n t ch a t ng tr i s i, ánh m t ó h t nh ánh m t Phùng Nh t Nh t th i m i quen T Gia Th , “M t ng i àn ông ch có tr c m t ch m i có th r b lòng t tr ng và hình t ng, th hi n con ng i th c c a anh ta cho ch th y, ó chính là tình yêu ích th c.”

Phùng Nh t Nh t nghe v y c c i mãi. Cô gái t ng n c i c a t tr ng i nhân là n c i ng t ngào, nh ng th c t thì Phùng Nh t Nh t r t mu n nói cho cô y bi t r ng, sau này cô y s bi t, th tình yêu ích th c này... th t ra dùng hoài ni m là t t nh t.

Nh ng cu i cùng cô l i không nói gì, b i khi tu i hai m i, b n thân cô c ng không tin l i nói này. Còn hi n t i, hai m i tám tu i... cho dù có tin hay

không, cô c ng ang làm m t chuy n vô cùng ng c ngh ch, ó là không quay u l i.

Bu i t i còn ch a tan làm, T Gia Th ã n d i l u công ty Phùng Nh t Nh t. Cô không dám anh i lâu, thu d n qua loa r i v i vàng xu ng l u. ám nhân viên nhìn th y t tr ng i nhân c a mình ch y nh m t con th , tò mò, nhao nhao theo uôi.

Hôm nay, T Gia Th tài x lái xe, anh ng i phía sau v a i cô v a dùng i n tho i ki m tra hòm th i n t .

V a ng ng u lên nhìn th y Phùng Nh t Nh t h p t p ch y ra kh i c a công ty, không xa phía sau là m t ám thanh niên thò u ra nhìn, T ng giám c T b ng hi u ra v n .

Anh l p t c xu ng xe ón cô. Phùng Nh t Nh t t ng anh n i cáu, nh ng không ng anh l i c i ch ng gi ng k th n kinh chút nào, ng c l i còn r t cu n hút, a tay ón l y túi xách cho cô r i a tài x , sau ó m t mày t i c i v y tay v i nhóm ng i phía sau.

“H là ng nghi p c a em à?”, anh c i h i.

Phùng Nh t Nh t lúc này m i phát hi n ra ám nhóc ngh ch ng m kia, “ ... là ng i trong nhóm c a tôi.”

ám thanh niên b ng nhao nhao l i g n, quan sát T Gia Th cùng chi c xe c a anh. Các chàng trai nhìn T Gia Th b ng ánh m t ng ng m , còn các cô gái l i ch m chú nhìn t tr ng i nhân nhà mình.

Phùng Nh t Nh t có chút lúng túng, h i, “Các cô các c u không tan làm mà ng c ây làm gì v y?”

“Xem m t anh r !”, ám ng i này th ng ngày có quan h r t t t v i T tr ng Phùng, ch ng h s cô, còn hồ hết hùng h n.

T Gia Th c i híp m t, ôm l y Phùng Nh t Nh t, nói v i b n h , “Th t ng i quá, hôm nay anh r mu n cùng T tr ng Phùng c a các em h ng th th gi i c a riêng hai ng i, l n sau m i c nhà dùng c m nhé, c không?”

ám tr hoan hô giòn giã, sau ó b Phùng Nh t Nh t tr ng m t nên v i vàng t p n m t p ba co c ng ch y.

“Ha ha!”, tâm tình T Gia Th b ng ch c tr nên vô cùng t t, anh kéo cô i v phía sau, nói, “ ng nghi p c a em th t thú v , t t h n nhi u so v i nhân viên bên tôi”, c p d i c a anh r t s anh, tuy t i không dám c i hi hi ha ha nh th này.

Lòng bàn tay Phùng Nh t Nh t túa m hôi, quay u nhìn anh, nói, “ u là ám thanh niên v a t t nghi p, nói chuy n không suy ngh .”

“Anh r ” gì ó th t không ph i là cô d y cho b n h ...

“Tôi c m th y r t tuy t!”, anh m c a xe cho cô, “Khi chúng ta còn tr c ng v y, không c n suy ngh nhi u, th t vui bi t bao!”

Chú thích:

(1) Trái tim c a i d ng: Dây chuy n The heart of the ocean, s i dây chuy n m t trái tim màu xanh n c bi n c xem nh “B o v t vô giá” t ng xu t hi n trong b phim kinh i n Titanic.

(2) Tam quan: ây ch th gi i quan, nhân sinh quan, giá tr quan.

(3) T b t y m tinh, khoái b t y m t : G o giã càng tr ng càng t t, th t thái càng nh càng ngon, ý mu n nói, món n càng tinh t s càng h p đ n. ây là m t trong nh ng lí lu n m th c n i ti ng c a Kh ng T .